

V zadevi Radanovič proti Sloveniji,

je Evropsko sodišče za človekove pravice (Vretja sekcija) v senatu, ki so ga sestavljali: G. J. HEDIGAN, Predsednik
G. B.M. ZUPANČIČ,
G. L. CAFLISCH,

G. V. ZAGREBELSKY

G. E. MYJER,

G. DAVID THOR BJORGVINSSON,
Ga. I. ZIEMELE, *sodniki,*

in G. V.BERGER, *kot sodni tajnik Sekcije*
na zasedanju za zaprtimi vrati 6. aprila 2006 ,
izreklo naslednjo sodbo, ki je bila sprejeta istega dne:

POSTOPEK

I. Primer izvira iz pritožbe (št. 37296/02) zoper Republiko Slovenijo, ki jo je slovenski državljani, g. Mihael Radanovič (»pritožnik«), vložil na Sodišču v skladu s členom 34 Konvencije za zaščito človekovih pravic in temeljnih svoboščin (»Konvencija«) 3. oktobra 2002.

1. Pritožnika je zastopala odvetniška pisarna Verstovšek. Slovensko vlado (»Vlada«) je zastopal njen zastopnik, g. L. Betnbič, generalni državni pravobranilec.

2. Pritožnik v skladu s členom 6 § I Konvencije zatrjuje, daje bilo trajanje postopka pred domačim sodiščem, v katerem je bil udeležen kot stranka, predolgo. Po vsebini se je prav tako pritožil zaradi pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva v zvezi s predolгим trajanjem postopka (Člen 13 Konvencije).

3. Dne 15. septembra 2004 je Sodišče sklenilo, da bo Vladi posredovalo pritožbo glede dolžine postopka in pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva s tein v zvezi. V skladu s členom 29 § 3 Konvencije je hkrati sklenilo, daje pritožba dopustna in utemeljena.

DEJSTVA

1. Pritožnik je bil rojen leta 1960 in živi v Brežicah.

1. Državno pravobranilstvo Ljubljana je 21. oktobra 1998 z dopisom obvestilo pritožnika, da ni upravičen do povračila stroškov, ki jih je imel v postopku v zvezi z zaplenbo njegovega vozila.

2. Dne 2. novembra 1998 je pritožnik sprožil pravdni postopek pred Okrajnim sodiščem v Ljubljani zoper Republiko Slovenijo in zahteval odškodnino v višini 94.821,00 tolarjev (približno 400 evrov).

Dne 6. septembra 1999 je pritožnik zahteval od sodišča, da pospeši postopek ter med 30. junijem 1999 in 4. oktobrom 2002 vložil pet zahtevkov za določitev

naroka za obravnavo. Sodišče je na te zahteve večkrat odgovorilo in pojasnilo, da pritožnikova zadeva ni bila uvrščena med prednostne zadeve.

Dne 24. februarja 2003 je pritožnik vložil pripravljalni spis.

Dne 16. aprila 2003 je bila opravljena obravnava, na kateri je sodišče sklenilo, da izda pisno sodbo.

Sodba, s katero je bil pritožnikov zahtevek zavrnjen, je bila pritožniku vročena 2. junija 2003.

1. Dne 3. junija 2003 se je pritožnik pritožil na Višje sodišče v Ljubljani.

Dne 18. februarja 2004 je sodišče zavrnilo pritožnikovo pritožbo.

Sodba je bila 19. marca 2004 vročena pritožniku.

PRAVO

I. ZATRJEVANA KRŠITEV ČLENOV 6 § 1 IN 13 KONVENCIJE

1. Pritožnik se je pritožil zaradi predolgega trajanja postopka. Skliceval se je na Člen 6 § 1 Konvencije, ki določa:

»Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih..... v razumnem roku odloča sodišče.«

2. Pritožnik se je po vsebini tudi pritožil, da so bila notranja pravna sredstva, ki so na voljo za predolge pravne postopke v Sloveniji, neučinkovita. Člen 13

Konvencije se glasi:

« Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to Konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi, če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti.«

1. Vlada se je sklicevala, da niso bila izčrpana domača pravna sredstva.

2. Pritožnik je izpodbijal to navedbo in izjavil, da dosegljiva pravna sredstva niso bila učinkovita.

3. Sodišče ugotavlja, daje obravnavana pritožba podobna zadevama *Belinger in Lukenda* (*Belinger proti Sloveniji*, št. 42320/98, 2. oktober 2001, in *Lukenda proti Sloveniji*, št. 23032/02, 6. oktober 2005). V teh zadevah je Sodišče zavrnilo ugovor Vlade o neizčrpanosti domačih pravnih sredstev, ker je ugotovilo, da pravna sredstva, ki so bila na voljo pritožniku, niso bila učinkovita. Sodišče opozarja na ugotovitve v zadevi *Lukenda*, da predstavlja kršitev pravice do sojenja v razumnem roku sistemski problem, ki izhaja iz neustrezne zakonodaje in neučinkovitega delovanja sodnega sistema.

4. V zvezi z obravnavano zadevo Sodišče ugotavlja, da Vlada ni posredovala nobenih prepričljivih dokazov, zaradi katerih bi moralo Sodišče to zadevo obravnavati drugače od uveljavljene sodne prakse.

5. Sodišče nadalje ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena v smislu člena 35 § 3 Konvencije. Prav tako tudi ni nedopustna iz katerihkoli drugih razlogov. Zato je pritožbo razglasilo za dopustno.

13) Utemeljenost zadeve

1. Člen 6 § 1

1. Obdobje, ki gaje treba upoštevati, seje začelo 2. novembra 1998, ko je pritožnik sprožil postopek pred Okrajnim sodiščem v Ljubljani in se je končalo 19. marca 2004, ko je bila pritožniku vročena sodba Višjega sodišča v Ljubljani. Obdobje, ki ga je treba upoštevati, je torej trajalo več kot pet let in štiri mesece na dveh stopnjah sojenja.

2. Sodišče ponovno poudarja, da je treba razumnost trajanja postopka ocenjevati glede na okoliščine zadeve in ob upoštevanju naslednjih meril: zapletenosti zadeve, ravnanja pritožnika in vpletenih oblasti ter presoje, kolikšen je bil pomen sporne zadeve za pritožnika v sporu (gl. med številnimi drugimi viri, *Frydlenderproti Franciji*, [GC], št. 30979/96, § 43, ECHR 2000-V1i).

18. Po preučitvi vsega predloženega gradiva in v skladu s sodno prakso Sodišče ocenjuje, da je bilo trajanje postopka v obravnavani zadevi predolgo in zato ne izpolnjuje zahteve po »razulnnern roku«.

Zaradi tega je prišlo do kršitve člena 6 § L

2. Olen 13

1. Sodišče ponovno poudarja, da člen 13 zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačimi oblastmi za zatnjevano kršitev zahteve po sojenju v razumnem roku iz člena 6 § 1 (glej *Kudla prati Poljski*, [GC], št. 30210/96, § 156, ECHR 2000-XI). Oh tern poudarja, da so bili ugovori in trditve, ki jih je navedla Vlada, že zavrnjeni v prejšnjih zadevah (glej *Lukenda*, naveden zgoraj), zato ne vidi razloga, da bi v obravnavani zadevi sprejelo drugačno odločitev.

2. Zato Sodišče meni, da gre v obravnavani zadevi za kršitev člena 13 zaradi pomanjkanja pravnega sredstva v domačem pravu, s katerim bi pritožnik mogel pridobiti odločbo, ki bi potrdila njegovo pravico do sojenja v razumnem roku, kot to določa člen 6 § 1.

II. UPORABA ČLENA 41 KONVENCIJE

1. Člen 41 Konvencije določa:

» Če Sodišče ugotovi, daje prišlo do kršitve Konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje«.

A. Skoda

1. Pritožnik je zahteval 5.000 evrov (EUR) za nepremoženjsko škodo.

2. Vlada je odškodninskemu zahtevku oporekala.

1. Sodišče meni, daje pritožnik gotovo utrpel nepremoženjsko škodo. Na pravični podlagi mu sodišče po tej postavki prisoja 3.200 EUR,

B. Stroški in izdatki

1. Pritožnik je zahteval tudi približno 910 EUR za stroške in izdatke postopka pred Sodiščem.
2. Vlada je zahtevku oporekala po višini.
3. Glede na sodno prakso Sodišča je pritožnik upravičen do povrnitve stroškov in izdatkov le, če dokaže, da so dejansko in nujno nastali in so bili razumni glede na celoten zahtevek. Zato Sodišče v obravnavani zadevi ob upoštevanju podatkov, s katerimi razpolaga, in gornjih meril ocenjuje, da je pritožniku razumno prisoditi zahtevano vsoto v celoti.

C. Zamudne obresti

1. Sodišče ocenjuje, daje primerno, da se zamudne obresti obračunajo po mejni posojilni obrestni meri Evropske Centralne Banke, ki se ji dodajo tri odstotne točke.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE

1. *razglaša* soglasno, da je pritožba dopustna;
2. *razsoj* s šestimi glasovi proti enemu, daje prišlo do kršitve člena 6 § 1 Konvencije;
3. *razsoj* s šestimi glasovi proti enemu, daje prišlo do kršitve člena 13 Konvencije;
4. *razsoja* s šestimi glasovi proti enemu,
 - a. da mora tožena država pritožniku v roku treh mesecev od dne, ko postane sodba v skladu s členom 44 § 2 Konvencije pravnomočna, plačati 3.200 EUR (tri tisoč dvesto evrov) za nepremoženjsko škodo in 910 EUR (devetsto deset evrov) za stroške in izdatke, skupaj z vsemi morebitnimi pripadajočimi dajatvami;
 - b. da se na navedene zneske od dneva, ko poteče rok navedenih treh mesecev, do plačila obračunajo linearne obresti po stopnji, kije enaka stopnji posojilne obrestne mere Evropske Centralne Banke za vse zamujeno obdobje, z dodanimi tremi odstotnimi točkami;
- 5, *zavrne* soglasno v preostalem delu pritožnikov zahtevkov pa pravičnem zadoščenju.

Napisano v angleškem jeziku ter posredovano v pisni obliki 27. aprila 2006, v skladu s členom 77 §§ 2 in 3 Pravil Sodišča.

Vincent BERGER John HEDIGAN
Sodni tajnik Predsednik